

Rinke Tolman schreef midden vorige eeuw nog dat meerkoeten aanmerkelijk schuwer zijn dan waterhoentjes, 'die het met de mensen feitelijk op een accoordje hebben gegooid'. Meerkoeten hielden van wijd water met uitgestrekte riet- en biezenvelden, waar de cultuur niet al te nadrukkelijk inpalmingspogingen doet, aldus Tolman (1942) in *Vogels van moeras en rietland*.

'Big broeders' in de stad

Inmiddels broeden meerkoeten midden in de drukke stad. Van der Waal (1996) schrijft in *Sijsjes en Drijfsijsjes* hoe de meerkoet Amsterdam als broedvogel koloniseerde. Eerst kwam hij er alleen 's winters als de buitenwateren dichtvroren, maar de grachten nog open waren. In het kielzog van de fuut ging hij er ook broeden, allereerst in de wateren van de tuinsteden en stadsparken. Het eerste broedgeval in het centrum van Amsterdam binnen de Singelgracht meldde Van der Waal in 1989. De meerkoet had geleerd: van de mens heeft hij niets te vrezen en eten is er in overvloed.

Broedende meerkoeten laten zich niet storen door duizenden dagelijks langslopende mensen. Zo is er een nest vlak voor het Centraal Station in Amsterdam en eentje in Den Haag vlak bij Den Haag CS. In Den Helder broedt al jaren een meerkoet in de

Westgracht (vanaf de brug goed te bekijken). Deze nesten bieden voor degenen die er dagelijks langsgaan een ideale mogelijkheid om de vorderingen te bestuderen. Gewoon in het echt en niet digitaal. Je hoeft er je

computer niet voor aan te zetten om af te stemmen op 'beleefdelente.nl'.

Grappig is dat deze stadsmeerkoeten geen enkele poging doen hun nest te camoufleren.

Onder: Een meerkoetnest in Den Helder, waar duidelijk minder stadsvuil ligt. FOTO'S: GERHARD CADEE

Boven: Een meerkoetnest in de Utrechtse wijk Hoograven.

ren. Ze blijken er zelfs van te houden hun nest met allerlei kleurige stukken plastic te 'versieren'. Meerkoeten zijn overduidelijk minder schuw geworden in de laatste vijftig jaar. Bovendien maken zij dankbaar gebruik van het zwerfvuil.

Gerhard C. Cadee